

στιγμῇ ὑπερευαίσθησας ἐξ ἡθικῆς τινὸς στενοχωρίας, ὁ Κουρασμένος τῆς Ζωῆς ἀποτελοῦν μίαν σειρὰν μελέτης τῶν ἀπογοητεύσεων καὶ ἐναντιοτήτων τοῦ βίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ παλαίουν αἱ σωματικαὶ δυνάμεις καὶ καταπονεῖται τὸ πνεῦμα. Ἐξ ἐτέρου ἡ Ἐλευθερία, ἄχειρ, οἶνει ἀναδυομένη ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ», ὁ Δοῦλος Ἑλλήν ἐξηντλημένος ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κατακτησεως, ἀλλὰ κρατῶν ὅπισθεν τὴν βίβλον τῆς Ἱστορίας, εἶνε παραστατικαὶ τοῦ ἐθνισμοῦ ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἤζιζον κάποιας στοργῆς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἵνα κατορθωθῇ νὰ ἐκτελεσθῶν εἰς μέγα σχῆμα.

Ἡ «Σφίγξ», μίᾳ γυνὴ μὲ συμπεπλεγμένας

χεῖρας εἰς τὸ ὕψος τῶν Πυραμίδων, σύμβολον τοῦ νεωτέρου αἰνίγματος, ὁ «Ἐσπερινός» — ἓνας ἐργάτης ὅστις ἀφῆνων τὸ πτύον προσεύχεται — ἡ «Ἐρμῆα», εἰκονιζομένη διὰ γυναικὸς ἡ ὁποία διὰ τῆς στάσεώς της διδὲι ἀμέσως ἐν μελαγχολικὸν αἰσθημα — ἄλλη σειρὰ φιλοσοφικῆς ἀναζητήσεως.

Ἐκ τῶν ζωγραφικῶν ἔργων, τὰ «Περασμένα μεγαλεῖα», πίνᾳξ ἐμπνευσθεὶς ἐκ τοῦ γνωστοῦ στίχου τοῦ Σολωμοῦ — ἓνας βωβὸς τῆς Ἑλλάδος θρήνος θρηνοῦσης διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀρχαίου κόσμου — τὸ Πρωῖ καὶ τὸ Βραδύ, συμβολιζόμενα δι' ἀρότρου μὲ πολλὴν δύναμιν, εἶνε τὰ ἄξια ἰδιαίτερας ὅλως προσοχῆς.

ΔΙΚ.

Ψ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ψ

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτέθη ἐν Ἀμερικῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ νέον δασμολόγιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρω εἰσαγωγὴ καλλιτεχνικῶν ἔργων, φιλοτεχνηθέντων πρὸ εἴκοσι καὶ πλέον ἐτῶν, πλημυρία γλυπτικῶν καὶ ζωγραφικῶν ἔργων τῆς Εὐρώπης ἤρχισε νὰ κατακλύζῃ τὰς Ἡν. Πολιτείας. Τοιοῦτος πλοῦτος καλλιτεχνικῶν ἔργων οὐδέποτε ἄλλοτε παρετηρήθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγοράζουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καλλιτεχνικὰ ἔργα, ἀξίας ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Εἰς ἑκατομμυριοῦχος ἐκ Φιλαδελφείας ἐκόμισε πρὸ τινος εἰκόνας ἀξίας 200,000 δολλαρίων πρὸς διακόσμησιν τοῦ μεγάρου του.

★

Ἡ Ἱατρικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν προεκήρυξε τὸν διὰ τὸ ἔτος 1910 Συμβολιδεῖον ἱατρικὸν ἀγῶνα, οὗτινος ἡ ἐκλογὴ τοῦ θέματος ἀφίεται εἰς τὴν ἐλευθέρω ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν τῶν διαγωνιζομένων. Τοῦ ἀγῶνος δύνανται νὰ συμμετάσχῃ πᾶς Ἑλλήν ἱατρός, αἱ δὲ πραγματεῖαι, οὐχὶ βραχύτεραι τῶν δύο τυπογραφικῶν φύλλων, δέον νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου 1910.

Τῷ νικητῇ τοῦ ἀγῶνος ἀπονεμηθήσεται στέφανος ἐκ δάφνης καὶ χιλιόδραχμον γέρας.

★

Εἰς τὴν Νίκαιαν προσεχῶς θὰ ἀνιδρυθῇ μνημεῖον εἰς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν. Ἡ προτίμησις της ἦσαν αἱ ἀκταί, ὅπου κατὰ τὸν χειμῶνα εὗρισκε ἀνακούφισιν ἐκ τῶν μεριμνῶν, ἀπερχομένη εἰς Κάννας, Μεντὸν κλπ. Κατόπιν διαγωνισμοῦ ὁ Μ. Maubert — ὁ γλύπτης τοῦ ἐν Νικαίᾳ ἀγάλματος τοῦ Γαμβέτια — ἐβραβεύθη. Τὸ πρόπλασμα του παριστάνει τὴν βασίλισσαν καθημέρην ἐν ἀφελείᾳ στάσει, κρατοῦσαν ἐπὶ τῶν γονάτων δέσμη ἀνθῶν, γυναικες δὲ συμβολίζουσαι τὰς τέσσαρας πόλεις τῆν Νίκαιαν, τὴν Γκράς, τὰς Κάννας καὶ τὸ Μεντὸν προσφέρουσι ἄνθη.

★

Ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις «Σύλλογος τῶν φίλων τῆς Ἱστορίας» πρὸς ἀρωγὴν ἱστοριοδιφικῶν ἐργασιῶν διαφόρων λόγων. Αἱ ἀνακοινώσεις, πληροφορίαι κλπ. θὰ δημοσιεύωνται εἰς τεύχη. Ἐξελέγη ἐπταμελὲς συμβούλιον ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Καμπούρογλου προεδρεύοντος, Μ. Εὐαγγελίδου, Κουρτίδου, Παπαμιχαλοπούλου, Γάδου, Ξενοπούλου καὶ Ι. Ζερβοῦ.

★

Ὁ Φαλλίερ ἐγκαινιάζων τὸ Salon.

Τὸ ἐφετεινὸν Salon τῶν Παρισίων, ὅπερ ἤνοιξε πρὸ τινος, ἔχει ὡς πάντοτε ἀφθονίαν ἔργων. Ἡ εἰκὼν ἦν δημοσιεύομεν, παριστᾷ τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας κ. Φαλλίερ, καθ' ἣν ὥραν ἐξέσχεται μετὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ τμήματος τῆς Societé Nationale des Beaux Arts, ἔχων δεξιᾷ μὲν τὸν ἐπιφανῆ ζωγράφον Lhermitte, ἀριστερᾷ δὲ τὸν μέγαν γλύπτην Albert Besnard.

★

Προσεχῶς θὰ γίνων ἐν Ρώμῃ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ τεραστίου ἀνδριάντος τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, περὶ οὗ ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ. Εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια θὰ παραστῇ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος.

★

Ὁ ποιητὴς κ. Ἀρ. Προβελέγιος ὅστις τὸν χειμῶνα ἐφέτος διήλθε μονάζων εἰς τὴν παρὰ τὴν Σίφρον ἑται-